

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838
GHLBARIȚIU ȘI SFINȚII DE LUPTA PURTATE SUB CUTELE LUI MUREȘENII
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorități și Societăți lei 60
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 98 Inreg. Trib. Brașov S. II No. 6. II. 71/942

17 Decembrie 1942

Anul 105

Punere la punct

de V. Branisce

In învățământul primar s'au schimbat în anul acesta cărțile de școală.

Deși timpul de războiu nu este prielnic nici reformelor, n'ci inovațiilor, necesitatea unui nou manual școlar era de mult resimțită. Totuși, văzând cărțile de citire, puse acum în circulație, am avut o mare nedumerire. Aceste cărți văd lumina zilei în condiții extrem de neîngrijite.

Nu vorbesc de greșelile de tipar. Acestea mișună la tot pasul. Deși cea mai elementară obligație a unui manual de școală ar fi tocmai evitarea acestor greșeli.

Dar ce m'a uimit a fost nerespectarea sistematică a anumitor reguli de ortografie. Cu toate că regulile ortografice, votate de Academia Română în sesiunea generală din 1932, au fost decretate oficiale de Ministerul Instrucțiunii, actualele manuale editate de Ministerul Educației Naționale și al Cultelor nesocotesc aceste reguli. Am deschis o carte de citire — am înaintea mea: „Citire pentru cl. II primară” — și bag de seamă că după fiecare titlu urmează un punct.

Regulile Academiei, însușite de Ministerul Educației, grăiesc lămurit:

„Nu se pune punct după titluri de cărți, capitole, paragrafe, nici după numele autorilor pe coperta, subtitlul sau sfârșitul unui articol sau în iscălituri”.

Autorii acestui manual nesocotesc sistematic regula Academiei, adoptată de toți scriitorii noștri, și pun un punct după fiecare titlu.

Iar copilul, aplecat cu trudă și dragoste asupra cărții, își însușește o deprindere greșită. Cartea, din prieten și bun povățuitor, se transformă în dușman.

Aceleași reguli ale Academiei ne spun că după abrevierile măsurilor de lungime, greutate etc., nu se pune punct.

Deci vom scrie m = metru, cm = centimetru, kg = kilogram.

Am deschis aritmetica pentru cl. II-a primară și spre marea mea mirare am văzut toate măsurile sistematic prescurtate cu punct.

Prin urmare, dintr'o neglijență a manualului, copiii fărăi sunt îndrumați sistematic să practice o ortografie greșită, nerecunoscută de Ministerul Educației, care și-a însușit regulile Academiei.

Ministerul Educației ar trebui să tragă la răspundere pe vinovați.

Dacă în cea mai elementară chestiune de ortografie, în rostul punctului, cărțile nu sunt puse la punct, lesne ne putem închipui cu câtă grijă au fost ele alcătuite.

Încă n'am uitat!

de
Ion Colan

Nu ne permite războiul să desgropăm morți.

Trebuie să ni-i îngropăm pe cei căzuți pentru o cauză, acolo, în cumplita încăierare a două lumi.

Se ridică însă, din vreme în vreme, fără s'o dorim și total inoportun, umbrele trecutului apropiat, plutind în dosul frontului cu aureole de sfinți salvatori ai patriei.

Ce mai vor azi?

Douăzeci și doi de ani am făcut, fiecare, pentru țara aceasta, tot binele și tot răul pe care i-l puteam face. Niciunul nu poate să spună că n'a fost în situație de conducere, spre a-și da măsura priceperii și dragostei de neam. Niciunul n'are scuza unei totale înlăturări dela trebile publice, în acești douăzeci și doi de ani de franciorism politic.

Pe toți i-am văzut la treabă. Le cunoaștem pe de rost toate programele, le-am păstrat în mape toate manifestele electorale, în proză sau în versuri, avem în paginile Desbaterilor Parlamentare toată activitatea anilor prolog dezastrelui.

Ce mai vor?

Ce rău se mai poate desprinde din spuse, când fiecare cunoaștem măsura faptelor?

Sau crede cineva că am uitat? Că mai suntem atât de naivi încât vorbele și promisiunile să constituie bază de tocmeală pentru o altă lume, pe care cu toții o dorim mai bună?

Cuviincios — așa cum o fac numai cei ce suferă din pricina a tot ce a fost — trebuie s'o spunem;

Încă n'am uitat!

Dacă, altădată, din motive de solidaritate și în rău, am afirmat: *Toți suntem vinovați de prăbușirile care ne-au ajuns*, am înțeles așa: Vinovați cei ce au dus țara de răpă, vinovați cei ce au acceptat să fie dusă.

Fără părtinire, ne-am împărțit vi-

novăția. Mai multă eleganță nu ni se putea cere.

Recunoscând greșeli, aveam impresia că fiecare își va rumega păcatele, în tăcere și nu va pândi din umbră greșelile altora, ca să-și limpezească conștiința cu insinuarea: *Vedeți, și voi greșiți!* — ci va pune umărul la carul statului, prins azi în drumul ce-l poate duce sau spre apoteoză, sau...

Aveam impresia!

Ca Pilat din Pont însă, unii din oamenii celor douăzeci și doi de ani, azi se spală pe mâni, aruncând vina rostogolirii noastre în spatele altora.

Până ieri, fataliști fiind, puteam să ne împăcăm conștiințele cu un destin vitreg.

Azi, aceiași oameni, creatori de destin românesc în ultimele decenii, vin și insinuează.

Noi, cei de-aci, angajați pe un drum care însemnează luptă pentru refacere, înțelegem să ne menținem afirmația: *Toți suntem vinovați de tot ce s'a întâmplat.*

*

Suntem în războiu și trebuie să ne îngropăm morții dragi, iar nu să facem oficii de șacali.

Un lucru cerem:

Să nu ni se tot aducă aminte de fericitele vremuri de altădată, care ne-au dus la asprele vremuri de acum. Că, vrând-nevrând, legăm vremurile de oameni, oamenii de programe, programele de partide, partidele de legi și... fărădelegi.

Suntem în războiu și fiecare avem pe cineva rămas acolo.

Să nu se uite asta, dacă se vrea, în mod cinstit, să uităm pe făuritorii destinului nostru de după Unirea în slujba căreia din nou ne simțim adunați să oficiem.

Necazuri mărunte...

Dintre diferitele informații ale ziarelor m'a impresionat următorul caz pe care vi-l relatez ca material de meditație în postul Crăciunului.

Vasile Rusu, funcționar al unei uzine din Cluj, a fost dimis din serviciu ca primejdios pentru interesele apărării naționale. Omul are pregătire profesională inexceptionabilă, a fost corect în slujba sa timp de peste 20 ani și are de crescut o familie numeroasă. Dar... Vasile Rusu e străin. Intr'o bună zi, fără niciun preaviz, fără a i se plăti măcar leafa pe câteva luni, găsește ușile uzinei închise. I se înmanuiază o decizie prin care este anunțat că a fost dimis.

Necăjit, fără bani, cu familie grea, în pragul iernii, se adresează Judecătoriei muncitorești, care-l găsește, însă, primejdios pentru interesele apărării naționale.

Face cuvenitul apel la Tribunalul crăiesc, care îi dă câștig de cauză și obligă întreprinderea să-l reprimească. Are însă și întreprinderea dreptul de apel. Cazul ajunge la cel mai înalt for de justiție, care se pronunță ca ultimă instanță, respingând toate întâmpinările lui Rusu, cu motivarea că: *un străin este primejdios pentru interesele superioare de apărare națională și ca atare nu poate fi menținut în serviciu.*

Și... omul și familia sunt împinși în brațele mizeriei. Căsuța ce și-a clădit-o din banii greu agonisiți îi este pusă sub sechestru și i se cer despăgubiri, fiind clădită pe teren expropriat pe nedreptul.

Dacă ar fi un caz izolat, l-am compătimi și ar trebui să-i întindem o mână de ajutor, căci ne este frate, dar în situația lui sunt mulți.

Aud acum că V. Rusu a sosit zilele acestea la Brașov. Va fi încadrat într'o echipă de lucru. Va locui într'o casă clădită în același timp cu a sa, de către un străin, tot pe o parcea expropriată și va plăti chirie grea și poate... proprietarul va fi și șeful echipei de lucru...

I. Urcanul

„Gazeta Transilvaniei”

Neagu Rădulescu

4 pe trimestrul 2

Ediția a 2-a. Ed. „Contemporana”. București, 1942

de Aurel Marin

După cum ni se face mențiune la începutul cărții, într'un colț, 4 pe trimestrul 2 s'a epuizat, în prima ediție, în mai puțin de zece zile.

Pentru cine cunoaște cărțile anterioare ale d-lui Neagu Rădulescu, cel puțin *Dragostea noastră cea de toate zilele* sau *Turnul Babel*, nu e o surpriză.

Este interesant numai de urmărit cum acest caricaturist de rasă — unul

din rarii noștri caricaturiști înnașcuți și nu improvizați! — a știut să-și aleagă subiectele lucrărilor sale.

Am auzit destui domni spunând, cu un spirit care nu mai e la modă, că Neagu e un foarte bun caricaturist în literatură și un foarte bun literat în pictură.

Suntem convinși că admirabilul caricaturist e și un scriitor de real talent, și unul dintre rarii umoriști dela noi.

S'a scris despre literatura d-lui Neagu Rădulescu că e șarjată, spiritul său diformează personajele, le prezintă teatral, ca 'ntr'un panopticum.

Valabilă pentru o parte din trecut, observația azi cade și avem aface cu un prozator din cei mai siguri, demn de întreaga noastră atenție.

D-l Neagu Rădulescu nu e numai un umorist.

Că d-sa cultivă umorul este incontestabil dar nota fundamentală, măcar a ultimii cărți e, fără îndoială, *morală*. Nu o morală didactică, ci una care iese din împrejurările fără de sfârșit, diferite, ale vieții.

Lumea ce ni se prezintă e convențională, rea, nelogică, așa cum se și cuvine, începând dela 4 pe trimestrul 2, nuvela în care mișună atât de ingenios școlărițele și profesoarele și până la *Circul*, piesă de rezistență în care, sub aparența bonomie, sunt adunate multe amărăciuni.

Poate singură schița *Cutul* putea să lipsească. Incolo *Șoimii lui Ștefan*

PREDICI ÎN PUSTIU

Să 'nvățăm dela strămoși

Se știe că vitalitatea de rasă se apreciază după acești 4 factori:

a) rezistența la muncă, oboseală și intemperii, b) capacitatea de reproducere sau prolificitatea unui popor, c) puterea de adaptare la condițiile variate ale ambianței economico-sociale și d) calitățile intelectuale și morale.

Fiindcă toți acești 4 factori la poporul român sunt împliniți cu prisosință, putem fi mândri de vitalitatea rasei românești.

Știința care se ocupă cu promovarea acestora, ca elementele superior inzestrate să aibă condițiuni optime de dezvoltare, se numește *Eugenie*.

Strămoșii noștri au cunoscut-o, deși nu apăruse termenul. Istoricii vechi, ca Albert Wirth, citat de prof. Dr. Banu în „Biologia satelor”, scrie că *Românii sunt rasa cea mai tenace pe fața pământului*, iar *Siebenbürger Zeitung* din 1786 susține, că *„Națiunea română este o națiune colosală, având înaintea ei un mare viitor”*.

În tratatul pe care, în 1711, Dimitrie Cantemir îl încheie cu Rușii, art. IX sună așa: *Moscaili să nu se amestece la boierii Moldovei, nici să se însoare în țară, nici moși să nu cumpere”*.

În 1764 Ștefan Racoviță, Domnitorul Țării Românești, întrunește Consiliul de obște spre a lua măsuri contra năvălirii de străini în țară:

Art. 1: *De aci înainte nimeni din străini să nu se mai însoare în țară luând fată de pământean și pământeni să nu îndrănească a-și da fetele sau rudenile după străini, iară cei ce vor urma contra se vor izgoni peste graniță cu femeile lor, luându-li-se averea pe seama domniei; părinții, nașii, preoții ce vor cununa se vor da judecării spre a-și lua pedeapsa.*

Iată, mai departe, hotăriri interesante:

Art. 2: *Străinii ce s'au însurat în țară înainte de acest așezământ, sunt suferiți de a locui în țară, dar să se astâmpere de a se înălța la alte boierii, iar neastâmpărându-se să se izgonească și aceștia cu femel cu tot peste graniță, luându-se acelea pe seama Domniei.*

Art. 8: *Străinii nu au voie să cumpere moșe, vie, casă, moară, prăvălie, nici orice imobil.*

În pravila lui Matei Basarab din 1640 se găsesc prescripțiuni severe contra avortului criminal:

Muiarea, care va purta ierbi sau le va mânca, ca să nu facă feciori, sau va face într'alt chip meștesug să omoare copilul în pântecul ei sau de-și va otrăvi zgăul acolo unde se zămislește copilul aceea ca un ucigaș să se canonească”.

Domnitorul Alexandru Ipsilante în Muntenia, la 1775 înființează lada de milostenie: (după Samarian).

„De vreme ce am așezat ladă de milostenie, la care este să se strângă câte în domnescul hrisev rânduim, ca să se dea la scăpătați ce sunt vrednici de milostenie, vă rânduim o ladă și la sfânta Mitropolie, să lucrați în faptă câte pe larg poruncim în numitul hrisev”.

Tot așa Domnitorul Grigore Ghica introduce cutia milelor și în Moldova în 1776.

Să 'nvățăm dela strămoși: să ne păzim de străini, să pedepsim sever avorturile criminale și să introducem lăzi de milostenie pentru ușurarea celor năpăstuiți.

Strămoșii noștri n'aveau termenul de eugenie, dar o promovau; noi azi avem termenul, avem societăți de eugenie, dar am lăsat liberă intrarea străinilor și căsătoriile lor cu Române. Pentru legitimarea avorturilor, am născocit comisiile medicale, iar lăzile de milostenie le-am transformat în fonduri de asistență la care tot cei săraci, funcționari mai ales, contribuie.

Dr. M. Suciu-Sibianu

Maiorescu economist

de I. Gârbacea
prof. la Academia Comercială

A fost adâncă mirare când am arătat, că Eminescu a fost și un economist al epocii lui.

Și afirmația cu Maiorescu va face aceeași senzație. Aceeași senzație pe care a făcut-o publicarea celor două adevăruri românești pentru care a militat Șaguna încă de când a pus piciorul pe pământul ardelean, în toamna anului 1846, și anume: *„Nu poate înainta în cultură un popor care nu are ce mânca”* și *„O națiune fără avere e ca un trup fără nutremânt”*.

Să întrebuițez și acum, ca și până acum, în cele ce am scris, directivele indicate de însuși Maiorescu în polemica lui cu școala lui Bărnău (Modul pertractării, Critice, vol. 2, pag. 209) când scrie:

„Vom căuta și aici, ca și în observările precedente, să punem pe cititori în stare, prin citate numeroase din cartea autorului, să-și formeze înși și o opinie nepărtinitoare”.

Și acum câteva citate:
„Numele acestui bărbat și meritele necontestate ce și le-a dobândit în 1848 și 1849 pentru Români Transilvăneni sub împrejurările cele mai grele, ne-au impus datoria de a ține seama și de lucrarea sa științifică și nu este a noastră vina, dacă singurul tribut ce l-am putut aduce reputației sale a fost silința și atenția încordată, cu care i-am citit cartea.”

Mai departe nu era în stare și nu era în drept să meargă respectul nostru pentru Bărnău.

Iată și citatele economice:
„Faceți întâi pe poporul român, mai cult și mai activ, dați-i prin școli bune și prin o bună dezvoltare economică lumina și independența de caracter a adevăratului cetățean și apoi forma juridică, după care își va întocmi el relațiile sale publice și private va veni de sine și va fi acomodată stării sale de cultură. Dar nu începeți cu reglementare administrativă și cu constituție, căci de când e lumea nu s'a regenerat un popor prin legi și prin guverne”.

„Mulțimea străinilor și în special a

Evreilor în țara noastră este un simptom al unui mare rău, nimeni nu o neagă. Dar ce mijloc nechibzuit de a ataca simptomul și de a lăsa răul!

Răul nostru este lipsa de activitate economică și lipsa de cunoștințe în poporul român. Odată aceste defecte date, tot comerțul și toată știința trebuie să devie străine, și străinii au fost prin urmare în mijlocul răului reprezentanții părții celei bune, de care nu se poate lipsi un stat fără a peri”.

„Noi numai atunci ne putem lipsi de aceste auxiliare străine, când vom fi înșine în stare să le suplînim din propriul nostru fond național. Dar această suplînire se dovedește prin fapte pozitive, adică prin însăși activitatea noastră economică și prin însăși inteligența noastră, dar nu prin negația existenței străinilor. Pe Evrei îi vom înlătura când vom fi tot așa de activi ca și dâșii, ideile germane și franceze le vom înlătura, când ale noastre vor fi tot așa de mature și solide”.

„Singura noastră cale de scăpare este lățirea cunoștințelor și deșteptarea activității economice, și orice timp, care afară din aceste sfere ni se consumă cu intoleranța și cu exclusivismul așa numit național, este un timp pierdut, spre ruinarea Statului nostru.”

„Naționalitatea” dacă acest cuvânt vrea să aibă un merit și o valoare, nu poate fi un pretext, sub care se ascunde lenea și barbaria și ținta noastră în viitor nu este de a ne păstra numai limba și sângele și teritoriul brut, fără altă aspirație mai nobilă”.

„Ceea ce ne susține curajul în mijlocul acestei confuzii a timpului, este încrederea neclintită că dacă s'a întâmplat vreodată ca civilizația să învingă barbaria, nu s'a întâmplat niciodată ca barbaria să învingă în mod durabil civilizația, și în lupta acestor două elemente, nu încapă îndoială al cui va fi viitorul”.

Ce anevoe pricepem noi economia! Maiorescu a scris aceste adevăruri în anul 1868.

Bursele „Asociațiunii” (Astra) pe anul 1942-1943

CONCURS

Comitetul Central al „Asociațiunii” pentru literatura română și cultura poporului român „Astra”, Sibiu, publică concurs pentru următoarele burse pe anul școlar 1942/1943.

1) 2 burse a lei 1.500 — anual din Fund. „Regele Ferdinand I,” pentru tinerii din munții Apuseni aplicați la învățarea meseriilor și a industriei casnice.

2) 4 burse de lei 10.000 — anual din Fund. „Bădăla Moldovan”, pentru studenții români ai Facultăților universitare din Cluj-Sibiu-Tișișoara.

3) 1 bursă a lei 7.000 — anual din Fund. „Nicolae și Cornelia Rusu”, pentru studenții dela Universitate sau Academii.

4) 1 bursă a lei 3.000 — anual din Fond. „Daniel Monasterianu”, pentru un student la Universitate originar din Sămărgăhita jud. Someș; 2 burse a lei 1.000 — anual pentru elevii originari din Sămărgăhita, jud. Someș și 9 burse a lei 500 — anual pentru ucenicii dela maeștri de diferite meserii.

5) 2 burse a lei 10.000 — anual din Fund. „Ioan Petran” pentru studenții dela Universitate și Academii și 11 burse a lei 2.000 — anual pentru elevii dela școlile Industriale.

6) 1 bursă a lei 3.000 — anual din Fund. „Păcurariu Bianu”, 1 bursă a lei 2.000 — anual și una a lei 1.000 — pentru elevii dela liceele comerciale și industriale.

7) 1 bursă a lei 2.500 — anual din Fund. „D. Bălănescu” pentru elevii dela școlile secundare.

8) 3 burse a lei 500 — anual din Fund. „Iulia Pop” pentru eleve orfane dela școlile primare din Zlatna sau Abrud.

Reflectanții la aceste burse vor avea să înainteze, până cel mai târziu la 28 Decembrie 1942, Comitetului Central al „Asociațiunii” Sibiu, str. Șaguna Nr. 6, împreună cu o cerere, următoarele acte:

1. Certificat despre notele obținute la finea anului școlar 1941/1942.
2. Certificat despre situația părinților.

3. Certificat despre înscrierea și frecventarea cursurilor în anul școlar 1942/1943.

4. Certificat de naștere.

5. Cei înrudiți cu fondatorii vor înainta un certificat dela preotul comunei despre gradul de rudenie cu fondatorii.

La încheierea fiecărui an școlar bursierii vor avea să-și justifice situația școlară, fără a mai fi provocați, cel mai târziu până la 15 Oct. 1943; altfel bursă se va declara liberă. Se observă că dorința fondatorilor este ca toți cei care vor beneficia de aceste burse să restituie după ce vor fi pașit pe vreo carieră și vor fi ajuns în stare materială independentă — bursa primită, pentru ca astfel în viitor să poată fi ajutorați cât mai mulți tineri la învățătură.

Din ședința Comitetului Central al „Asociațiunii” ținută la 5 Decembrie 1942.

Bibliografie

C. Rădulescu-Motru. Etnicul românesc. Comunitate de origine, limbă și destin. — București, Casa Școalelor, 1942, p. 134. Vom reveni.

Magazioner de preferință fost legător de cărți sau cu practică de librărie, caută Tipografia „ASTRA” Brașov, Str. Lungă Nr. 1 sau B-dul Regele Ferdinand No. 12.

105 ani de luptă românească are „GAZETA TRANSILVANIEI”

ACCESORII DE CAUCIUC PENTRU AUTOMOBILE

- Curele de ventilator
- Pere pt. trompetă
- Petice de lipit la rece
- Soluție de cauciuc
- Tub de cauciuc pentru pompă
- Amplastre pentru anvelope, etc.

Continental
MARCA DE CALITATE

REPREZENTANȚA GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA
Leonida & Co S.A.
BUCUREȘTI — BUL. TACHE IONESCU, 30—32

Informațiuni

Calendarele „Astrel” pe 1943

Membrii „Astrei” Brașov dela sate sunt încunostiințați că cele 1200 calendare, comandate dela Sibiu, vor fi distribuite între Crăciun și Anul Nou.

A murli nepoata lui George Barișiu

La Turda s'a stins, în vârstă de 102 ani, Reghina Barișiu, nepoata întemeietorului „Gazetei Transilvaniei. Vom reveni.

Asociațiunea «Astrel» Brașov și muncitorimea

Între „Astra” Brașov și organizațiile „Muncă și Lumină” din localitate, s'a ajuns la o înțelegere. O „universitate muncitorească” va lua ființă imediat după Anul Nou. Programul conferințelor a fost stabilit de comun acord.

Societatea de Gaz Metan

este insistent rugată să facă branșamentul la Biblioteca „Astra”. În plină iarnă, studenții Academiei Comerciale, elevii școlilor secundare și atâția refugiați, oameni de carte au absolută nevoie de sala de lectură a acestei Biblioteci.

Apărem în 4 pagini

astăzi, deoarece, în conformitate cu dispozițiunile în vigoare, nu putem mări numărul paginilor de sărbători, decât numai din economia de hârtie realizată în timpul anului.

Dela parastasul de 4 ani al lui Victor Brănișce

oficiat în ziua de 13 Dec. 1942, au lipsit prieteni buni de altădată. Întocmai cum vor lipsi dela al nostru, prietenii ce ne îmbulzesc azi.

Gazeta Transilvaniei

E susținută de abonații ei. Asociațiunea „Astra” Brașov împlinește tot ce nu se ajunge. Se gândește cineva la asta?

Icoane pe sticlă

cumpără Muzeul „Astrei” Brașov, (B-dul Regele Ferdinand No. 12), oferind, în schimb, și icoane pe hârtie.

Cronica Războiului

de **Mardare Mateescu**

Luptăm în tăcere

Un cronicar se ocupa, dăunăzi, de felul cum privim noi Românii războiul de față, remarcând cât de puțin vorbim despre jertfele noastre și despre actele de eroism ale vitejilor noștri. Distinsul mănuior de condeiu, departe de a socoti această atitudine drept o scădere, ține să constate că ne aflăm, în felul acesta, pe linia unei străvechi atitudini de modestie și lipsă de trufie, care ne șade bine și ne este spre folos.

În coloanele ziarelor nu odată am dat frâu entuziasmului, dar oricât s'ar scrie despre ostașul român, realitatea depășește scrisul.

Mult mai bucuroși reproducem ceea ce scriu alții cu privire la meritele noastre, decât să facem noi aluzii la aceste merite.

Noi am ales, precum era firesc, *drumul izbăviri*. L-am ales alături de celelalte popoare europene și am înțeles să ne facem datoria.

Suntem, astăzi, aceiași din toamna lui 1940 și dela 22 Iunie 1941 — poate mai puțin arătoși decât atunci, pentru că am trecut prin toate noroaiile Rusiei — dar la fel de tari și la fel de hotărâți. Din această tărie a noastră, văzută și recunoscută, înțelegem să ne facem motiv de mândrie interioară, iar nu de laudă sgomotoasă. Înțelegem să ne servească drept întărire a credinței noastre în victorie, dar nu să o fluturăm în ochii

tuturora, ca pe singurul nostru merit în fața dreptății.

Suntem *camarazi*, făcând proba cu viețile noastre. Am ars punțile în urma noastră, necunoscând gând de întoarcere fără izbândă. Pentru că izbânda noastră începe în Răsărit

Aceasta o gândesc ostașii noștri, aceasta este ceea ce gândim cu toții, luptând fiecare la locul care i-a fost încredințat pentru desăvârșirea victoriei, fără a ne trambiița gândurile și isprăvile. Suntem un neam care luptăm în tăcere.

Se vor găsi și printre noi vorbăreți. Se găsesc și dintre acei care pun mai mult preț pe zvonul senzational, decât pe adevărul simplu, așa cum poate fi el. Nu-i avem numai noi, îi are fiecare țară. Aceștia ne supără, însă prea puțin, căci niciodată istoria nu s'a scris cu cancanurile seratelor de gală și cu suetele cafeenei. Istoria e scrisă totdeauna de brațe arse de soare pe coarnele plugului, de palme bătătorite în ateliere, de mințile în care sălășluiește geniul binelui și judecata limpede. Țara nu este nici cabaretul și nici cafeleaua; este lanul nesfârșit, pârșuit de soare și uzinele lumii harnice. Și țara aceasta știe să se bucure de fiecare victorie românească. Fiindcă ea știe, că din izbânda de acolo vine consolidarea viitorului nostru.

Situația pe fronturi

Evoluția operațiilor din Răsărit

Cu prilejul aniversării a unui an dela intrarea Japoniei în războiu, atât cercurile politice germane, cât și cercurile aliate Germaniei scot în relief bilanțul realizat de către forțele Pactului Tripartit împotriva Anglo-Saxonilor. În acel bilanț se oglindesc cele mai optimiste prevederi cu privire la viitor. Se arată, astfel, că situația actuală de pe frontul din Răsărit a intrat într'un stadiu în care superioritatea trupelor germane și aliate iese cu prisosință în relief. Cercurile berlineze atrag în special atenția asupra faptului că luptele din sectorul Rjew au dovedit că Sovietele, cu toate eforturile făcute, n'au reușit să străpungă liniile de apărare germane, suferind, în schimb, pierderi considerabile. Mai ales pierderile în tancuri pe care le-au avut bolșevicii au fost enorm de mari, iar în zilele ce vor urma se va vedea că nu vor fi în stare să le înlocuiască. Cu prilejul începerii atacurilor din acest sector, bolșevicii bazându-se pe anotimpul frigos, au crezut că vor putea străpunge liniile aliate, dar s'a dovedit că în urma experienței din anul trecut trupele alate au reușit să se mențină pretutindeni pe poziții

și să respingă, cu deosebit succes, toate încercările bolșevice.

Faptul acesta a fost constatat cu deosebită satisfacție de cercurile berlineze și în special de purtătorul de cuvânt al Ministerului de Externe german.

În legătură cu ultimele operațiuni de pe frontul din Răsărit, comunicatul german dă următoarele relatări:

Trupele germane, italiene și române, sprijinite de formațiuni aeriene, au respins, în sectorul sudic al frontului din Răsărit, repetate atacuri inamice, cu pierderi simțitoare pentru inamic. La Sud de Rjew, sovieticii au trecut la un puternic atac cu forțe noi. Au fost aruncate în luptă formațiuni neobișnuit de puternice de infanterie și blindate, încercând astfel să străpungă frontul german. Atacurile s'au prăbușit cu pierderi mari, armata terestră și aeriană germană nimicind 170 tancuri, dintre care 127 numai în sectorul unei divizii de infanterie.

La Sud de lacul Ilmen, s'au prăbușit, de asemenea, câteva atacuri inamice.

Luptele din Tunisia

Cu privire la luptele din Tunisia împărțăm cetitorilor următoarele:

Luptele începute acum câteva zile

a fost stânjenite mult din cauza ploilor torențiale care s'au abătut pe povârnișurile răsăritene ale munților Atlas. Acțiuni de o oarecare importanță au au fost imposibile, întrucât chiar și drumurile mai bune erau acoperite, în numeroase locuri, cu apă, în așa fel încât trecerea autovehiculelor era imposibilă.

Cu toate aceste condițiuni atmosferice, o coloană blindată germană a smuls trupelor de invazie americano-britanice un cap de pod important situat la Nord de Teburba, și a păstrat liniile cucerite, deși Anglo-Americanii au încercat să recucerească acea poziție cheie.

În celelalte sectoare operațiunile trupelor Axei s'au desfășurat după planul stabilit, fără ca inamicul să poată stânjeni mișcările trupelor Axei. Aviația a avut un nou rol hotărâtor în succesele germano-italiene, deși condițiunile atmosferice erau potrivnice.

Pe mare, submarinele și vasele de războiu germano-italiene au pricinuit grave pierderi inamicilor; astfel, lângă orașul algerian Oran a fost scufundat un vas nord-american.

Abonaților

le aducem aminte că nu trăim din subvenții.

Războiu între Englezi și Ruși

Ziarele arată că la New-York s'au întrunit persoanele premiate cu premiul Nobel. Cu acest prilej a fost citită declarația lui Thomas Mann și a lui Harold Urey în care se subliniază teama că viitorul poate aduce o ciocnire foarte violentă între puterile anglo saxone și Rusia.

Se relevă faptul că un acord între națiunile anglo saxone și Rusia Sovietică ar fi imposibil de realizat după restabilirea păcii. În afară de eventualele fricțiuni între Anglia și Statele Unite, fricțiunile dintre imperialismul anglo-saxonilor și cel al bolșevicilor nu ar putea avea alt rezultat decât un conflict și, deci, un nou războiu.

NOI nu avem subvenții dela nimeni.

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Redactor responsabil
ION COLAN

Redacția și Administrația
BRAȘOV
B-dul Regele Ferdinand No. 12
TL. 1513

Abonamentul anual **Lei 300**
Autorități și Societăți **Lei 600**
Membrii „Astrei” din comunele jud. Brașov și refugiații săteni din Ardealul de Nord **Lei 150**